

Sygn. akt IV U 49/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2018 r. w S.

odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 grudnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo R. K. do emerytury od 1 października 2017 roku.

Sygn. akt IV U 49/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 grudnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017r. poz.1383 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr8, poz.43 ze zm.) odmówił R. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do tej kategorii zatrudnienia nie został zakwalifikowany okres pracy ubezpieczonego od 1 czerwca 1978 r. do 31 grudnia 1998 r. w Gminnej Spółdzielni (...) w S.. Organ rentowy podał, że przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych zostało wystawione nie przez pracodawcę, lecz przez przechowawcę dokumentów zlikwidowanej GS (...) w S..

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć pominięty przez organ rentowy okres pracy w Spółdzielni (...) w S., kiedy to pracował jako magazynier nawozów sztucznych i materiałów budowlanych (odwołanie wraz z załącznikami k.2-27 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.28-29 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. K. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 13 października 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę – k.1-3 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 3 miesięcy i 2 dni. Organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczony nie przepracował żadnego okresu w szczególnych warunkach. Do tego stażu ZUS nie zaliczył okresu pracy ubezpieczonego na stanowisku magazyniera od 1 czerwca 1978 r. do 31 grudnia 1998 r. w Gminnej Spółdzielni (...) w S.. Organ rentowy podał, że przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych zostało wystawione nie przez pracodawcę- GS (...) w S., lecz przez przechowawcę dokumentów, czyli (...) Spółdzielnię (...) w M. (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 25 września 2017r. k.5 akt emerytalnych). Dlatego też zaskarżoną decyzją z 8 grudnia 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 8 grudnia 2017r. k.9 akt emerytalnych).

W dniu 1 czerwca 1978r. ubezpieczony został zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S. na stanowisku magazyniera nawozowego i materiałów budowlanych (umowa o pracę z dnia 1 czerwca 1978r. – akta osobowe). Pracę tę ubezpieczony wykonywał w pełnym wymiarze. Do obowiązków ubezpieczonego należało przyjmowanie i wydawanie z magazynu takich materiałów jak: nawozy, środki ochrony roślin. Ubezpieczony zajmował się ważeniem materiałów sypkich gromadzonych w workach oraz rozlewaniem w mniejsze pojemniki środków ochrony roślin w postaci płynnej. Środki te dostarczane były bowiem do magazynu w beczkach o pojemności 200 litrów. Ubezpieczony zaprawiał również nasiona rtęcią. Podczas tego zatrudnienia ubezpieczony miał do czynienia ze substancjami chemicznymi takimi jak m. in. wspomniana rtęć, substancje pyliste, siarczyn amonu, siarczyn potasu. Ubezpieczony podczas wykonywania pracy korzystał z kombinezonu oraz maski. Opisaną pracę ubezpieczony kontynuował do 31 grudnia 1998r. i dalej, aż do 4 maja 2002r. (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych, m. in. świadectwo pracy, zakres czynności, angaże płacowe, dokumenty zgromadzone w aktach emerytalnych, zeznania ubezpieczonego k.39v akt sprawy).

Ubezpieczony wniosł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa (okoliczność bezsporna, oświadczenie złożone we wniosku o emeryturę k. 2 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 wyżej wymienionej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl art. 32 ust.1 i 4 przywołanej wyżej ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 3 i § 4 ust.1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do

rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ukończył wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat w przypadku mężczyzny a w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. spełnia przesłankę 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wskazując, że do stażu tego powinien być zaliczony okres zatrudnienia w GS (...) w S., gdzie pracował na stanowisku magazyniera.

Z przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego, tj. z treści dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego (w tym m.in. umowy o pracę, „ogólnego” świadectwa pracy) oraz w aktach emerytalnych, a także ze spójnych i logicznych zeznań ubezpieczonego wynika, że w okresie od 1 czerwca 1978r. do 31 grudnia 1998r. (20 lat i 7 miesięcy) ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze w GS (...) w S. jako magazynier. W czasie tego zatrudnienia ubezpieczony miał bezpośrednią styczność z nawozami i środkami ochrony roślin oraz nasionami, a zatem materiałami zawierającymi substancje pyliste, toksyczne i żrące - jak rtęć, siarczany amonu czy siarczany potasu. Nie ulega wątpliwości, że prace magazynowe, rozładunkowe, załadunkowe oraz konfekcjonowanie surowców pylistych, toksycznych, żrących, parzących i wybuchowych zostały wymienione w wykazie A, dziale IV, poz.40 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. jako praca w szczególnych warunkach. Niewątpliwie zatem, praca ubezpieczonego wpisuje się w przywołaną kategorię zatrudnienia.

Podkreślić należy, że fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach może być wykazany różnymi środkami dowodowym, dlatego brak świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionego przez pracodawcę nie stanowi przeszkody do ustalenia, że praca ubezpieczonego w powyższym okresie stanowiła pracę w takich właśnie warunkach.

W konsekwencji przyjąć należało, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo R. K. do emerytury od 1 października 2017r., tj. od początku miesiąca, w którym złożył on wniosek o ustalenie prawa.